

élményt. Új országhatárok választják el az európai művészet metropolisaitól, barátaitól és az új művészeti törekvésektől.

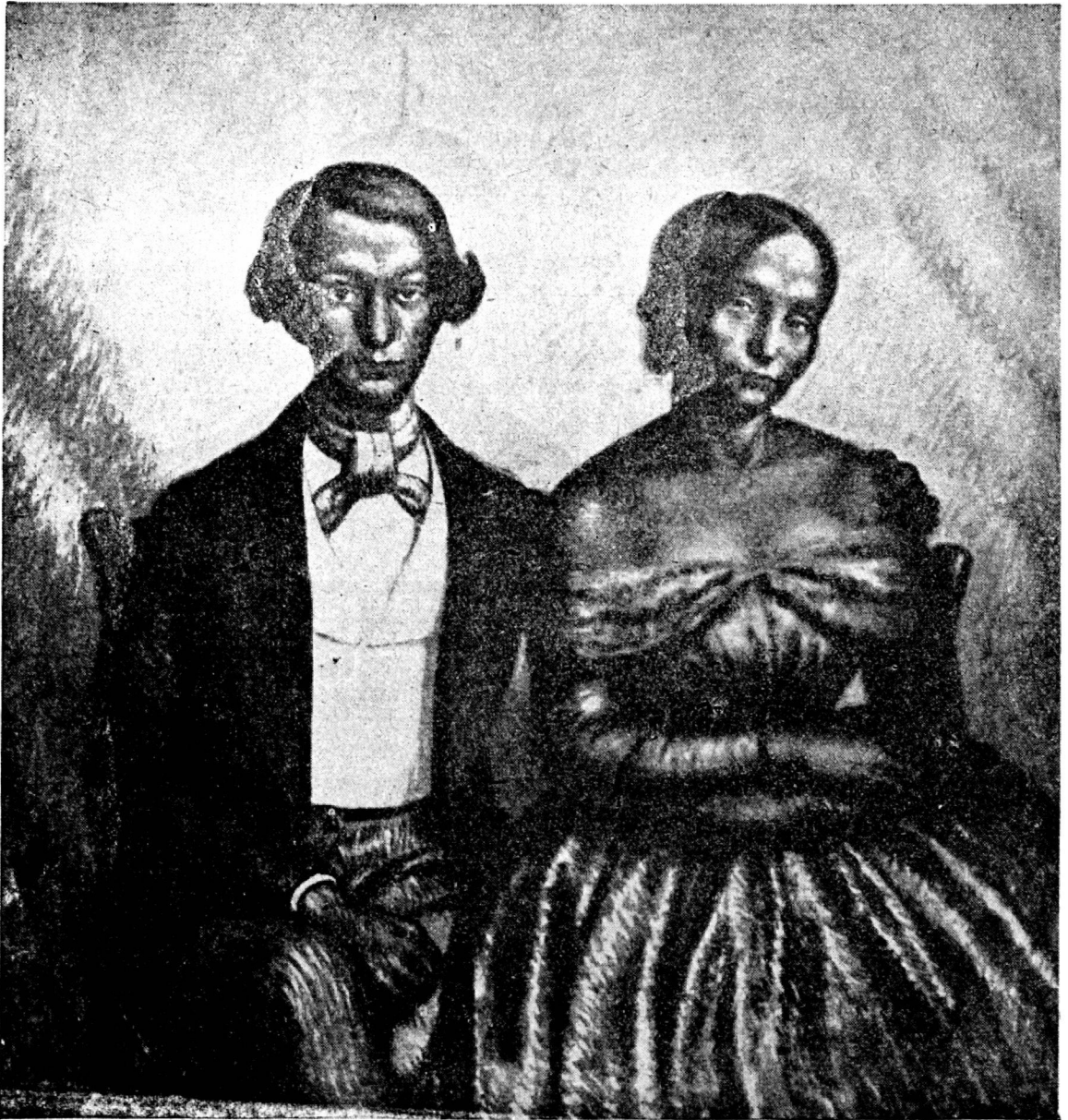
Fáradt szemekkel nézi a korán lenyugvó őszi vörös napot és az utcákon felgyülemlő sarat. Magára maradt...

Még néha arról álmodik, hogy ebből a poros, sáros, gyárakkal és munkáslakásokkal benépesülő kisvárosból irodalmi és művészeti központot teremt. Fest, mintáz, műkedvelő előadásokat rendez, hegedül, zenét szerz és tehetsége, energiája elaprózódik, szét-

forgácsolódik a „falusi élet kicsinyességei között”.

„Az apró csillogó ötletek szétgurulnak — írja róla Szenteleky — mint elszakadt lánc gyöngyszemei és sokan fel sem vették, figyelemre sem méltatták a feléjük gördülő kincsekét. Por ül a tervek tekerceire, az üstökös pálya fénye belefulladás a lomha közöny sötétjébe, a nemes akarások, az ígéret duzzadt bimbói elfonnyadnak a szivarfüstös, pohárkoccintós, falusi éjszakában mint törékeny mimózáék idegen, mogorva tájakon.”

HAGYATÉKA még felmérésre vár.

PECHÁN JÓZSEF

Arckép